

[Henning Philipsen.]

har forstået, at det, man gjorde, var forkert. Og her vil jeg da godt gøre et par bemærkninger også til centrum-demokraternes ordfører, hr. Tønnesen, som omtalte disse favorable lejer, man har i det ældre almennyttige byggeri. Ja men dér skal man da lige erindre sig en ting: jeg kender, jeg havde nær sagt adskillige hundrede, men jeg kender dog adskillige mennesker, som, dengang de flyttede ind i boliger i det ældre almennyttige byggeri, som man nu siger har favorable lejer, fik dem til en meget, meget høj husleje. Da flyttede disse mennesker i adskillige tilfælde ind med den forventning, som jeg synes centrum-demokraternes formand, hr. Erhard Jakobsen, har beskrevet ganske rigtigt, når det drejer sig om parcelhusene, nemlig at mennesker flytter ind i en bolig, når den er ny, i forventningen om, at når de engang er blevet ældre, har de også en mulighed for at sidde i den, efter at børnene er fløjet fra reden osv. Det er det, man nu harpunerer en gang til, og jeg synes derfor, man mere skulle have lagt mærke til hr. Erhard Jakobsens rigtige forsvar af hensigten med ejerboligen og hans forsvar for ejerboligen i den henseende.

Jeg skal gøre et par bemærkninger om kommunernes andel, som jo skal udgøre 5 pct. af anlægssummen ved opførelse af almennyttigt byggeri, og her bør det lige understreges: ja vel, hvis kommunerne vil. Det er kun, hvis kommunerne vil; intet i dette forslag tvinger en kommune til at gøre det. Og hvad betyder det f. eks. i en af de større kommuner? Ja, det betyder jo ganske enkelt, hvis man tager det i dagspriser, rundt regnet, at hvis der skal opføres 500 boliger, skal den pågældende kommune præstere 5 mill. kr. over sine driftsbudgetter. Det er altså et spørgsmål om at kræve flere skatter op, i særdeleshed i kommunerne set i forhold til staten, som jo foruden indkomstskatter også har nogle afgifter, hvad kommunerne kun har i meget ringe omfang.

Men det værste af det er, at selv om staten og Landsbyggefonden ville være villige til at finansiere et givet byggeri, får de ingen mulighed for at finansiere det, hvis kommunen siger nej til at finansiere sin del. Det er derfor efter min mening en meget, meget stor kompetence, man lægger ud til kommunerne, en efter min mening urimelig stor

kompetence, fordi den kan bremse noget, som samfundet i øvrigt måtte ønske. Det er derfor, jeg mener, det er forkert.

Endelig en bemærkning om rentesikringen, som man mener skulle have den store virkning. Jeg skal ikke bestride, at den har haft en virkning, den har i hvert tilfælde haft gunstig virkning for dem, der køber obligationer på Børsen. Derfor vil jeg gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at når man nu har fået den store kærlighed til rentesikringen fra forligspartiernes side, er det noget helt nyt i forhold til det, man har sagt før, og det er da i orden, for jeg har mere end én gang hævdet, og med rette synes jeg, og dokumenteret, at rentesikringen ganske enkelt er en social illusion, fordi dem, man sikrer med rentesikringen, aldeles ikke er boligtagerne, men dem, der finansierer boligen; de har en statsgaranti i øjeblikket for at få deres investerede kapital forrentet med 17-18 pct.

Jeg skal sige til allersidst om parcelhusene, at man glæder sig jo også — jeg ved ikke, højtærede formand, om jeg har lov til at sige det — når en synder omvender sig, og det synes jeg der virkelig var tale om, da jeg hørte hr. Christophersens malende beskrivelse af det rigtige i dette forlignings parcelhus-skitse. Jeg vover endda at påstå, jeg ikke kunne have sagt det bedre; det var nøjagtig det samme, jeg sagde for et år siden, hvor hr. Christophersen med al den magt og al den styrke og al den inderlighed, han kan lægge for dagen, sagde: det passer ikke, hvad hr. Henning Philipsen siger, han tager fuldstændig fejl. I dag siger hr. Christophersen det, som jeg sagde for et år siden, og jeg byder da bare hr. Christophersen velkommen i klubben; jeg kunne ønske mig, at betydelig flere ville sige det samme. Den er jo blevet betydeligt udvidet for nærværende, kan jeg se, idet alle højrepartier i denne sal jo nu i princippet i dette forlig har givet tilslutning til og har accepteret SF's parcelhus-tanker og -forslag.

Jeg må føje til, at den tekst, der er nedfældet her i forliget, er ord til andet den samme tekst, som var nedfældet i det forlig, vi lavede sidste år med socialdemokraterne vedrørende parcelhusene, og som regeringen faldt på. Det er altså det, man nu har accepteret. Jeg synes lige, man skal holde sig for øje, at det er det, der er sket.